

محمد حقیقت خواه، وقتی ۱۵ سال پیش از معلمی بازنشسته شد، تازه به دنبال علاقه کودکی اش رفت و نویسنده و ناشر شد

میان سالی پربارتر از جوانی

منطقه

۱۱

فهمیده شهری بسیاری از مآجه بخواهیم و چه نخواهیم به دلیل سال هامشغول بودن در یک حرفه به آن خومی کنیم و شغلیمان بخشی از هویتیمان می شود، بنابراین وقتی به سن بازنشستگی می رسیم باز دست دادن منصب کاری دچار اضطراب و افسردگی می شویم. برایمان سخت است باور کنیم تا دیروز مسئولیتی بر دوشمان بوده که به دلیل انجام دادن آن هر روز همراه دیگر اعضای خانواده یازود تراز آن هابیدار می شدیم و به محل کار می رفتیم اما بادر دست گرفتن حکم بازنشستگی، باید در خانه بمانیم و بیرون رفتن دیگران را نظاره کنیم. این رویداد عده ای را خانه نشین و دچار کود و روزمرگی می کند اما برای بعضی دیگر، آغاز یک تولد جدید است. محمد حقیقت خواه شهروند ۶۳ ساله محله سیدرضی از کسانی است که بازنشستگی را تبدیل به فرصتی برای شکوفایی خود کرده است و با شروع این دوران در سال ۱۳۸۶، به سمت نوشتن و نشر کتاب قدم برداشته است. حقیقت خواه از آن زمان تا کنون ۳۰۰ عنوان کتاب منتشر کرده که در حوزه های مختلفی از جمله موضوعات مذهبی، تاریخی و ادبی بوده است. ضمن اینکه خودش نویسنده ۳۰ عنوان از این کتابها است. البته اولین کتابی که نوشته مربوط به سال ۷۳ می شود اما بیشتر فعالیت های ادبی اش مربوط به پس از بازنشستگی است.

اندوهی که راه پیشرفت را باز کرد

زندگی جدید او از روز اول مهر سال ۱۳۸۶ آغاز شد. آن زمان هنوز در زادگاهش نیشابور زندگی می کرد. روزی که به دلیل بازنشسته شدن از آموزش و پرورش در خانه ماند و وقتی دید فرزندان یکی یکی به مدرسه و دانشگاهشان رفتند آنقدر دلش گرفت که شروع به گریستن کرد. اما در پس این اندوه می دانست باید قوی تر از آن باشد که زندگی را به بازنشستگی ببازد. افکار مختلفی در ذهن داشت ولی باعلاق و استعدادهایی که از کودکی در حوزه نویسندگی در خود دیده بود، تصمیم گرفت برود تقاضای پروانه نشر بدهد و مجوز تأسیس انتشارات را بگیرد. او خوب می دانست چقدر با نویسندگی دلش آرام می گیرد بنابراین فرصت را از دست نداد و در همین سال انتشاراتش را تأسیس کرد. او سال ۹۷ مجوز تأسیس انجمن نویسندگان اهل قلم خراسان را از اداره کل ارشاد خراسان رضوی نیز گرفته تا محفلی برای گپ و گفت های نویسندگان باشد و بتوانند در آن به نقد آثار یکدیگر بپردازند. اکنون حدود ۱۵۰ نفر عضو این انجمن هستند که جلسات آن تا پیش از شروع کرونا هر چهارشنبه با حضور تعدادی از اعضا برگزار می شد و به بررسی و

نظارت
بر ناشران
و مؤلفان باید
توسط افراد
متخصص انجام
شود در غیر این
صورت از کیفیت
نهایی کم
می شود

دانایی؛ گمشده امروز آدمی

به نظر حقیقت خواه بسیاری از جوانان و مردم امروز گمان می کنند برای رسیدن به خوشبختی باید پولدار باشند. برای همین هرکاری انجام می دهند تا درآمد بیشتری کسب کنند. چه بسا در این مسیر به حقوق دیگران تجاوز می کنند و نامش را می گذارند رقابت اما در نهایت هر قدر ماشین مدل به مدل و خانه و مستغلات می خرند نه تنها آرامشی به دست نمی آورند بلکه هر روز مشکلاتشان بیشتر می شود. او می گوید: چه بسیارند کسانی که پول زیادی دارند اما قادر نیستند حتی چند دقیقه با فرزند و همسرشان صحبت صمیمی داشته باشند. آن ها آنقدر در پی کسب درآمد بوده اند که خانواده شان را رها کرده اند و وقتی پول را به دست آورده اند می بینند شکافی عمیق بین خودشان و اطرافیان شان به وجود آمده است. در واقع شاید خوشی های موقتی همچون تفریح و سفرهای پرهزینه داشته باشند اما چون راه را اشتباه رفته و به جای دانایی دنبال دارایی بوده اند، پس از کسب آن می بینند که باز هم آرامش ندارند و نمی توانند لذت واقعی زندگی را بچشند. به عقیده این نویسنده و ناشر، وجود پول برای تأمین نیازهای یک زندگی شرافتمندانه ضروری است اما اگر کسی درک این را نداشته باشد که چطور از درآمدش استفاده کند، هر قدر ثروت داشته باشد، به آرامش نمی رسد این در حالی است که اگر به دانایی برسد، حتی با وجود فقر، می تواند زندگی بهتری برای خودش و خانواده اش بسازد.

